

לפעול בעוצמה למרות הלחצים מארה"ב וממצרים

25.04.2024 | שבת בן מאיר written by

המבוי הסתום במשא ומתן לשחרור החטופים בעזה והאשמת חמאס בכך על ידי הדוברים האמריקניים, סוללים בפני ישראל את הדרך לפעולה הקרקעית ברפיח. סיומו של הפרק הנוכחי בהסלמה עם איראן, מאפשר להפנות לכך קשב ומאמצים, מבלי לוותר על ההזדמנויות המדיניות שנוצרו מול הרפובליקה-האסלאמית ותוך המשך הלחימה עם חיזבאללה וכתישת תשתיות הטרור ביו"ש.

מערכת הביטחון תידרש להשיג חמש מטרות בפעולה זו:

- הראשונה: פירוק חטיבת החמאס המרחבית, על ארבעת גדודיה: חיסול או מעצר של מפקדיה ומרבית אנשיה, תפיסה או השמדה של מפקדות, נכסים אסטרטגיים נשק ואמצעי-ייצור, מעל פני הקרקע או מתחתיה.
- השניה: חיסול או מעצר של בכירים מחמאס או מהגיהאד האסלאמי שנמלטו מאזורים אחרים לרפיח ומצאו בה את מקלטם.
- השלישית: הפסקת השליטה האזרחית של ממשל חמאס במרחב הזה. פגיעה במנגנוני-השלטון של חמאס ובכללם כוחות המשטרה וביטחון פנים, בתי-כלא ובתי-משפט, וועדות "אזרחיות" לניהול ענייני החירום.
- הרביעית: השתלטות על נתיבי ההברחה ועיצוב מציאות ביטחונית חדשה ברצועת-הגבול, שתימנע הברחות מסיני לרצועת-עזה.
- החמישית: קידום שחרורם של החטופים, בין אם על ידי מיצוי הזדמנויות מבצעיות שיווצרו אגב הלחימה ובין אם בערוץ המשא-ומתן בעקבות הכבדת הלחץ על חמאס.

לכאורה, תנאי הפתיחה של צה"ל במבצע זה, טובים מאלה שבהם התחיל את המערכה בצפון הרצועה או בגזרת ח'אן יונס: ראשית, האויב מגיע ללחימה כששורותיו חסרות במפקדים ולוחמים שנהרגו, נפצעו או נעצרו. שנית: מלאי אמצעי הלחימה והתחמושת שברשותו הידלדל. שלישית: יכולתו לפגוע בעורף בישראל באמצעות ירי רקטי מוגבלת למדיי. ורביעית: צה"ל מגיע לאחר שרענן את כוחותיו, עידכן את המודיעין שברשותו ושיפר את יכולות הביצוע של לוחמיו, הודות לתהליכי הלמידה שקיים בשלביה הקודמים של הלחימה.

ואולם, מנקודת מבטו של האויב הוא מוצא בתמונה הכללית גם אורות ולא רק צללים. כך, סדר הכוחות שלו בגזרת הלחימה לא רק שלא נשחק, אלא אף תוגבר על ידי פעילים מהאזורים האחרים. ההיערכות הלוגיסטית שלו משופרת הודות לסיוע ההומניטארי שהוכנס לרצועה. הוא מצוייד בדלק ומזון שמאפשרים לו שרידות ממושכת במנהרות. הוא שואב עידוד מהלחצים

שמופעלים על ישראל להפחית את מספר הנפגעים. הוא נהנה מההשתתפות של איראן וגרורותיה ומהתמיכה המדינית של תורכיה ומדינות נוספות ומעל הכל הוא מבושם מיכולת השרידות שהפגין עד כה מול המכבש הצה"לי ומכך שגם לאחר 200 ימי לחימה, חמאס ממשיך להיות גורם הכוח המרכזי ברצועת-עזה.

במקביל ליכולות ההתקפיות שלו, צה"ל יידרש לחזק גם את ההגנה מול תרחישים של פיגועים נגד הכוחות או בעורף, תוך ניצול הקרבה לגבולות או בסיוע מנהרות. כך גם ביחס לאפשרות שחמאס יבצע פרובוקציות באזור גדר הגבול ומול סיני, במטרה לגרום למתיחות בין ישראל ומצרים. רמזים לכך ניתן היה למצוא בהודעה שפורסמה השבוע מטעם "הפלגים הפלסטינים".

מכונת המלחמה המשומנת של צה"ל הוכיחה את עצמה ואין כל ספק באשר ליכולתה להתמודד בהצלחה גם עם האתגר הזה. מצד הדרג המדיני נידרשים גיבוי וחופש פעולה מירבי שיאפשרו לצה"ל הפעלת-אש בעוצמה שתפחית את הסיכון לחיילינו ותביא להכרעה מהירה ככל האפשר של האוייב. במקביל לכך, הוא יידרש כל הזמן לבחון כיצד ניתן לנצל את מצב הלחימה כדי לקדם את שחרור החטופים.

הפעולה ברפיח לא תשלים את מלאכת הכרעתו של חמאס. גם אחריה תידרש עבודה ממושכת בתוככי השטח, כדי להשמיד את היכולות שיוותרו ולהעמיק את הפגיעה עד להיווצרותה של מציאות חדשה. כך היה גם לאחר "חומת מגן" שפרצה בדיוק לפני 22 שנה. זה לא יהיה קל ולא יהיה מהיר. אך זה הכרחי וזה גם אפשרי.

פורסם בישראל היום, בתאריך 25.4.2024.